

[Justitsministeren]

Hertil kommer, at vi i Justitsministeriet er enige med udvalget i, at en inkorporering formentlig vil medføre, at borgerne bliver mere opmærksomme på konventionen. Vi kan også forvente, at borgerne oftere end nu vil påberåbe sig konventionen, og domstolenes kontrol med, om vi på alle punkter handler i overensstemmelse med konventionens regler, vil dermed blive styrket i praksis.

Hr. Ole Espersen rejste spørgsmålet om, hvem der skal være ansvarlig for menneskerettighedernes overholdelse, og hvem der i det hele taget er ansvarlig for konventionerne. Der er jo en langvarig praksis for, at det primært er Udenrigsministeriet, der varetager den lovgivningsmæssige side, når det drejer sig om FN-konventioner, mens det er Justitsministeriet, når der er tale om Europarådskonventioner. Fra regeringens side har man ikke tænkt sig at ændre denne praksis.

Hr. Ole Espersen drog også den seneste ombudsmandsdegrundelse i forbindelse med udlændingeloven ind i debatten. Det skal jeg ikke knytte nærmere kommentarer til, men blot sige, at det jo oftest vil være domstolene, som skal træde til i forbindelse med menneskerettighedskonventionen, og jeg går da ud fra, at hr. Ole Espersen har samme tillid til domstolene som vi andre.

Fru Ebba Strange nævnte det arbejde, der foregår i nordisk regi, og her kan jeg henvise til lovforslagets bemærkninger. Fru Ebba Strange var også inde på, at rigsadvokaten har givet et meget udførligt høringssvar og har givet udtryk for betænkeligheder, som det fremgår af bemærkningerne til forslaget. Jeg vil godt sige, at jeg mener, der er megen vægt i de betænkeligheder, som rigsadvokaten har fremført. Vi har overvejet dem grundigt i Justitsministeriet inden fremsættelsen af lovforslaget, og selv om vi er enige i mange af rigsadvokatens synspunkter, finder vi ikke, at det bør føre til, at man undlader at inkorporere konventionen i dansk ret. Justitsministeriet har i den forbindelse lagt særlig vægt på, at Danmark jo i forvejen er forpligtet til at overholde menneskerettighedskonventionen, og derfor vil en inkorporering ikke medføre nogen ændringer.

Rigsadvokaten siger også, at en inkorporering vil gøre retsstillingen mindre forudsigelig. Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, har domstolene allerede på nuværende

tidspunkt i vidt omfang pligt til at anvende menneskerettighedskonventionen, og derfor tilsigter inkorporeringen ikke at ændre ved denne anvendelse. Som det fremgår af bemærkningerne, tillægger vi det afgørende betydning, at en inkorporering ikke bliver en sovepude for regering og Folketing. Domstolenes praksis skal følges meget nøje, så de ændringer, der måtte vise sig nødvendige, foretages af Folketinget og ikke overlades til domstolene selv. Jeg mener også, at vi på den måde kan sikre, at retstilstanden fortsat er forudsigelig.

Fru Ebba Strange var også inde på de bemærkninger, der er fremsat fra LO's og fra Dansk Arbejdsgiverforenings side. Her kan man vel sige, at arbejdsmarkedets forhold for størstepartens vedkommende reguleres ved overenskomster, og det ændres der jo ikke på i forbindelse med inkorporeringen. Arbejdsmarkedets parter har altid haft pligt til at respektere menneskerettighedskonventionen.

Jeg var og er enig med fru Ebba Strange i, at ud over den interesse, der vil opstå for menneskerettighedskonventionen som følge af inkorporeringen, er der også behov for et oplysningsarbejde over for børn og unge. Jeg tror, at det forhold, at konventionen nu pludselig bliver indbygget som en del af den danske lovgivning, i sig selv vil være med til at sætte fokus på hele temaet.

Både fru Elisabeth Arnold og hr. Kofod-Svendsen var inde på, at lovforslaget ikke vil ændre ret meget på den enkeltes retsstilling, men at det har betydning for vore internationale relationer, ikke mindst i forhold til de nye demokratier i Central- og Østeuropa. Det aspekt er jeg meget enig i, og også set i det lys er jeg tilfreds med den brede tilslutning til lovforslaget.

Ole Espersen (S):

Ligesom fru Ebba Strange er jeg glad for, at man påtænker en oplysningsvirksomhed vedrørende konventionen, men specielt her må jeg stille det spørgsmål, om det er rimeligt, at et ministerium står for en sådan oplysningsvirksomhed. Det kunne udmærket være de folkelige organisationer, som tilfældet er i EF-debat-ten.

Og jeg vil også gerne gentage, selv om det jo lyder kritisk og det er ubehageligt at skulle kri-